

In Memoriam

Tonny Boerrigter-Engbers

Tonny werd geboren op 27 mei 1932 in de Sparstraat te Oldenzaal. Zij was nummer twaalf in een gezellig R-K gezin van vijftien kinderen. Ondanks de oorlogsjaren sprak ze altijd over een hele mooie jeugd.

Na vier jaar lyceum werd ze degene die thuis ging helpen. Daar is de basis gelegd voor haar gastvrijheid, haar luisterend oor en haar sterke familie band.

Ze werd verliefd op de "knappe matroos" Joop. Ze kregen een woning boven een café aan de Steenstraat en zo konden ze eindelijk trouwen. Ze werd de trotse moeder van twee meisjes, Brigitte en Monique. Ze was dol op haar kinderen en genoot van het moeder zijn.

Intussen was Joop druk om een eigen stomerij op te starten. Ze stond rotsvast achter Joop en ze verhuisden naar Losser om bij de stomerij een winkel te beginnen. Daar noemde men haar "vrouw Correct". Geen baas hebben maar eigen baas zijn, dat was hun drijfveer.

Altijd was er aanloop en visite. Een heel weekend zonder familie bestond gewoon niet. Haar hartelijkheid, haar positieve kijk op dingen, haar gezelligheid, haar humor, iedereen kwam er op af.

Ze had een duidelijke eigen mening die je ook te horen kreeg. Maar ze kon de mensen accepteren zoals ze waren, bij haar kon je gewoon jezelf zijn.

Het ging hun goed, er werd een nieuw huis gebouwd en Sonja werd geboren. Ze konden echt genieten van het leven en ze ondernamen van alles. 7 caravans en een boot hebben ze opgeknapt. Wat waren ze gelukkig op hun bootje in de Weerribben. Als ze even vrij waren doken ze de natuur in. Ootmarsum met het Springendal, de tuin in Glane, de Moezel, Giethoorn of gewoon met een stoeltje in het bos. Altijd deden ze samen wel iets leuks.

Joop werd ziek en alles werd anders. Ze moesten stoppen met de zaak. Dit was voor hen beiden een moeilijke periode. Ze verhuisden naar de Mozartstraat en trokken in een seniorenwoning.

Toen Joop overleed is er ook een stuk van haar zelf gestorven. Toch bleef ze interesse houden in iedereen om haar heen. Ze was nog altijd dat pientere vrouwtje dat je echt niet mocht behandelen als een oud mensje. Het bezoek bleef komen omdat het bij haar gewoon gezellig was. Het moeilijkste voor Tonny was de ziekte en het overlijden van Brigitte. Ze kon het niet verwerken en ze werd echt oud. Er volgen vele lichamelijke ongemakken. Dit weekend zei ze: "Het hoeft niet meer, 't is goed zo".

Wij bedanken u voor de belangstelling en het medeleven na het overlijden van Tonny.

Kinderen
en kleinkinderen